

[Smørum]

ministeren afgivet en indstilling om den i loven forudsatte revision, og det af den højtærede indenrigsminister forelagte forslag er nøje i overensstemmelse med voldgiftsrettens indstilling.

Lovforslaget indeholder nogle ændringer i beregningsmåden, der, som det fremgår af ministerens meget udførlige forelæggelsestale, under forudsætning af uforandrede økonomiske forhold i de pågældende kommuner vil stille Københavns kommune noget gunstigere. Man skal naturligvis ikke regne med, at der med det lovforslag, som man her har fundet frem til, er fundet en udligningsordning, der kan bestå uændret langt frem i tiden. Den udvikling, der er foregået i de senere år i hovedstadens omegn, har nødvendiggjort, at spørgsmålet om et nærmere samarbejde på en lang række områder og en mere omfattende udligningsordning mellem hovedstaden og omegnskommunerne så snart som muligt må søges løst.

Det lovforslag, vi her beskæftiger os med, kan derfor kun betragtes som en rent midlertidig ordning og giver sig heller ikke ud for mere, idet det forudsætter, at loven tages op til revision igen senest i året 1953. Om loven nu med de foreslåede ændringer giver lige netop 100 pct.s retfærdighed, kan der vel være delte meninger om, men det er vist meget vanskeligt for os her i rigsdagen at skønne over dette forhold.

Voldgiftsretten, der består af repræsentanter for de tre kommuner og nogle af indenrigsministeren udpegede embedsmænd, er efter en meget grundig og meget omfattende undersøgelse blevet enig om dette lovforslag, og jeg kan på mit partis vegne anbefale, at det gennemføres i den foreliggende form.

Anker Lau: Jeg kan give den højtærede minister ret i, at det ville være meget vanskeligt at give en letfattelig fremstilling af enkelthederne i den udligningslov, som man fandt frem til i 1937, og det er der i og for sig heller ingen grund til. Det, der er sket siden, er jo dette, at man har erkendt, at sådan som tiden er forløbet, er der nu grund til at ændre loven, idet udviklingen har medført, at den har været til ugunst for København, og jeg synes, det er glædeligt, at vi efter i så mange år at have foretaget disse forlængelser, som vi har haft til behandling her i tinget hvert år siden 1943, nu har fået forelagt et lovforslag

at tage stilling til, oven i købet et enstemmigt indstillet lovforslag.

Grunden til udsættelserne har jo været, at hovedstadskommissionen ikke havde afsluttet sit arbejde. Det er sket nu, men hovedstadskommissionens betænkning ligger formentlig kun i den højtærede ministers skuffe, og man kan så diskutere, om det er ønskeligt at komme et skridt fremad med hensyn til den side af sagen. Det skal jeg nu ganske lade ligge ved denne lejlighed og overlade til den højtærede ministers overvejelser. Men der foreligger altså en erkendelse af, at der nu må foretages en ændring af forholdet kommunerne imellem, og sagen kan efter min mening heller ikke vente ret meget længere.

Det resultat, man er kommet til, er da, at man til de to udligningsfaktorer, som man i forvejen havde, et skattetal og et udgiftstal, knytter et tredje tal, som er pristallet, og som skulle tilvejebringe den balance, som hidtil har været savnet. Dertil kommer så en række mindre ting, man tager hensyn til, som Københavns udgifter til Skt. Hans Hospital, det faktiske indbyggertal i stedet for det øjeblikkelige indbyggertal, dekort til Gentofte kommune, fordi man der har en større andel i de amtskommunale skatter, og endelig et eengangstillæg til København, som skulle bøde lidt på det forhold, at der er gået en række år, hvor man ikke har kunnet få denne udligning foretaget.

Jeg vil gerne have lov til at sige her, at når den højtærede minister oplyser, at Københavns kommune, hvis denne ordning havde været gældende i 1948—49, for dette år skulle have haft 3,7 mill. kr. mere, synes jeg, det er påskønnelsesværdigt, at Københavns kommune nu er så nøjsom at acceptere 1 600 000 kr. som et eengangstilskud for den periode, der er gået. Der er grund til at udtale sin påskønnelse heraf.

Denne kommissionsindstilling er som sagt enstemmig, og man må jo så også gå ud fra, at de repræsentanter, som repræsenterer de forskellige kommuner, har tiltrådt den. Ud fra det, der har været fremført vedrørende midlertidigheden af loven, under hensyn til den udvikling, der kan tænkes at komme ved forhandlingerne om en ny byrdefordeling og om hele Storkøbenhavns forhold, vil vi da også, sådan som forslaget foreligger med enstemmig tilslutning og med den tidsbegrænsning, det er underkastet, fra mit partis side anbefale lovforslaget til vedtagelse i det høje ting.